കെടുത്താനാവാത്ത വെളിച്ചം

കഥാപാത്രങ്ങൾ

വിവരണക്കാരൻ (Narrator)

അജ്ന

അമ്മ

കൂട്ടുകാരി/കൂട്ടുകാരൻ

വൈദികൻ (അച്ചൻ)

രംഗം **1:** ഒരു കുട്ടിയുടെ സ്നേഹം

[അരങ്ങ്: ലളിതമായ ഒരു കുരിശ് കാണാം. മങ്ങിയ വെളിച്ചം.]

വിവരണക്കാരൻ: ചില ജീവിതങ്ങൾ ലോകത്തെ മാറ്റിമറിക്കുന്നത് അധികാരം കൊണ്ടല്ല, മറിച്ച് സ്നേഹം കൊണ്ടാണ്. ഇത് അജ്നയുടെ കഥയാണ്... ഈശോയെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ സ്നേഹിച്ച ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ കഥ.

[അജ്ന കുരിശിനു മുന്നിൽ മുട്ടുകുത്തുന്നു]

അജ്ന: അമ്മേ... ഈശോ എന്തിനാ കുരിശിൽ കിടക്കുന്നത്?

അമ്മ: അവിടുന്ന് നമ്മളെ ഒരുപാട് സ്നേഹിക്കുന്നത് കൊണ്ടാ മോളേ... നമുക്ക് വേണ്ടിയാണ് ഈശോ ഈ കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിച്ചത്.

[അജ്ന കുരിശിലേക്ക് ഉറ്റുനോക്കുന്നു]

അജ്ന: ഈശോയേ... വിഷമിക്കണ്ട കേട്ടോ. ഞാനുണ്ടല്ലോ ഇവിടെ... ഞാൻ ഈശോയെ വിഷമിപ്പിക്കില്ല.

വിവരണക്കാരൻ: ആ നിമിഷം മുതൽ, അവൾ ഒരു ലക്ഷ്യത്തിനു വേണ്ടി മാത്രം ജീവിച്ചു — ഈശോയെ സ്നേഹിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം.

രംഗം **2:** കുർബാനയോടുള്ള സ്നേഹം

[അജ്ന കൂട്ടുകാരിയുടെ കൈകളിൽ സന്തോഷത്തോടെ പിടിക്കുന്നു]

കൂട്ടുകാരി: അജ്നാ... നീ എന്തിനാ എല്ലാ ദിവസവും ചാപ്പലിൽ പോകുന്നത്?

അജ്ന (പുഞ്ചിരിയോടെ): കാരണം, ഈശോ അവിടെയുണ്ട്... നമ്മളെയും കാത്ത്.

കൂട്ടുകാരി: പക്ഷേ, എനിക്ക് അവിടെ പോകുമ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ച് ഒന്നും തോന്നാറില്ലല്ലോ...

അജ്ന (ശാന്തമായി): നീ ഒരു തവണ മാത്രം വന്ന് നോക്ക്... അവിടുത്തോട് സംസാരിച്ചു നോക്ക്. അപ്പോൾ നിനക്ക് മനസ്സിലാകും.

കൂട്ടുകാരി: ശരി... ഞാൻ വരാം.

വിവരണക്കാരൻ: അവൾ ആരെയും നിർബന്ധിച്ചില്ല. സ്നേഹത്തോടെ ക്ഷണിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത് — പതുക്കെപ്പതുക്കെ മറ്റുള്ളവരുടെ ഹൃദയങ്ങളും മാറിത്തുടങ്ങി.

രംഗം **3:** ക്യാമ്പസിലെ സുവിശേഷപ്രവർത്തനം

[അജ്ന എല്ലാവരെയും ആവേശത്തോടെ വിളിക്കുന്നു]

അജ്ന: പ്രാർത്ഥനാ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് വരൂ! എല്ലാവരും ഒരു തവണയെങ്കിലും വരണേ!

കൂട്ടുകാരി: ആരും വന്നില്ലെങ്കിലോ?

അജ്ന (ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ): രണ്ടുപേർ മാത്രമാണ് വരുന്നതെങ്കിലും... അവിടെ ഈശോയുണ്ടാകും. അതുമാത്രം മതി നമുക്ക്.

കൂട്ടുകാരി: നീ എന്തിനാ ഇതൊക്കെ ചെയ്യുന്നത്?

അജ്ന: കാരണം, ഈശോയെ ഒരിക്കൽ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞാൽ... പിന്നെ അവിടുത്തെക്കുറിച്ച് എല്ലാവരും അറിയണമെന്ന് നമ്മൾ ആഗ്രഹിക്കും.

വിവരണക്കാരൻ: ചെറുതായി തുടങ്ങിയത്... പിന്നീട് മനോഹരമായ ഒന്നായി വളർന്നു.

രംഗം **4:** കുരിശ്

[വെളിച്ചം അല്പം മങ്ങുന്നു]

വിവരണക്കാരൻ: പിന്നീട് ആ ജീവിതത്തിലേക്ക് കഷ്ടപ്പാടുകൾ കടന്നുവന്നു. അജ്നയ്ക്ക് കഠിനമായ രോഗം ബാധിച്ചു.

അമ്മ (കണ്ണീരോടെ): അജ്നാ... മോളേ, നിനക്ക് എന്താ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്?

അജ്ന (അമ്മയുടെ കൈകളിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട്): അമ്മേ... ദൈവഹിതമില്ലാതെ ഒന്നും സംഭവിക്കില്ല. അമ്മ കരയാതിരിക്ക്.

കൂട്ടുകാരി: നിനക്ക് പേടി തോന്നുന്നില്ലേ?

അജ്ന: ഇല്ല... ഈശോ എന്റെ കൂടെയുണ്ട്.

കൂട്ടുകാരി: "എന്തുകൊണ്ട് എനിക്ക് മാത്രം ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചു" എന്ന് ദൈവത്തോട് ചോദിക്കാൻ നിനക്ക് തോന്നാറില്ലേ?

അജ്ന (അല്പം ആലോചിച്ച ശേഷം): ഞാൻ ചോദിക്കാറുണ്ട്... "ഈശോയേ, അങ്ങേക്ക് എന്നിൽ നിന്ന് എന്താണ് വേണ്ടത്?" എന്ന്.

[വൈദികൻ പ്രവേശിക്കുന്നു]

വൈദികൻ: അജ്നാ... ഞാൻ നിനക്കായി ഈശോയെ (വിശുദ്ധ കുർബാന) കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്.

അജ്ന (ക്ഷീണിച്ച പുഞ്ചിരിയോടെ): ഞാൻ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു...

വിവരണക്കാരൻ: കഠിനമായ വേദനയിലും... വിശുദ്ധ കുർബാനയിലെ ഈശോയെ സ്നേഹിക്കുന്നത് അവൾ ഒരിക്കലും നിർത്തിയില്ല.

കൂട്ടുകാരി: നിനക്ക് ഇപ്പോഴും എങ്ങനെയാ ഇങ്ങനെ ചിരിക്കാൻ കഴിയുന്നത്?

അജ്ന: കാരണം, ഞാൻ തനിച്ചല്ല.

രംഗം **5:** അവസാന ദിവസം

[അജ്ന ക്ഷീണിതയായി കിടക്കുന്നു]

അജ്ന (പതുക്കെ): അമ്മേ...

അമ്മ: എന്താ മോളേ...

അജ്ന: വിഷമിക്കരുത്... ഈശോ കാത്തിരിക്കുകയാണ്.

[വൈദികൻ പതുക്കെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു]

അജ്ന (പതുക്കെ മന്ത്രിക്കുന്നു): ഈശോയേ... ഈശോയേ...

വിവരണക്കാരൻ: കരുണയുടെ മണിക്കൂറിൽ... അവൾ തന്റെ ആത്മാവിനെ ദൈവത്തിന് സമർപ്പിച്ചു.

[അല്പസമയം... നിശബ്ദത]

രംഗം **6:**

[എല്ലാവരും പതുക്കെ മുന്നോട്ട് വരുന്നു]

കൂട്ടുകാരി (വിഷമത്തോടെയും ആശയക്കുഴപ്പത്തോടെയും): അജ്ന ഈശോയെ ഇത്രയധികം സ്നേഹിച്ചതല്ലേ... പക്ഷേ അവൾക്ക് ഒരുപാട് സഹിക്കേണ്ടി വന്നു... ഈശോ ശരിക്കും അവളുടെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടിരുന്നോ?

[ചെറിയൊരു നിശബ്ദത]

അമ്മ: ചിലപ്പോൾ... ദൈവം നമ്മുടെ കുരിശുകളെ മാറ്റിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല.

വൈദികൻ: പക്ഷേ, ആ കുരിശ് ചുമക്കാനുള്ള ശക്തി അവിടുന്ന് നമുക്ക് തരും.

കൂട്ടുകാരി: പക്ഷേ... അവൾ മരിച്ചുപോയില്ലേ...

[അല്പസമയം - ഉദ്വേഗം നിറയുന്നു]

വിവരണക്കാരൻ (പതുക്കെ): അവൾ തോറ്റുപോയതാണോ... അതോ ജയിച്ചതാണോ?

[അല്പസമയം]

വിവരണക്കാരൻ: ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അവൾ പ്രാർത്ഥിച്ചത് ഇതായിരുന്നു: "ഈശോയേ... എന്നെ അങ്ങിൽ നിന്ന് അകറ്റരുതേ."

[അജ്ന സമാധാനത്തോടും സന്തോഷത്തോടും കൂടി മുന്നോട്ട് വരുന്നു]
അജ്ന: അവിടുന്ന് എന്നെ കൈവിട്ടതുമില്ല.

വൈദികൻ: അവളുടെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുകയല്ല ചെയ്തത്...
അമ്മ: അവൾ അത് സമർപ്പിക്കുകയായിരുന്നു.
കൂട്ടുകാരി (കാര്യം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട്): അപ്പോൾ... രോഗശാന്തിയല്ലായിരുന്നു ഇവിടുത്തെ അത്ഭുതം...
വിവരണക്കാരൻ: ആ അത്ഭുതം... അവസാന നിമിഷം വരെ അവൾ സ്നേഹിക്കുന്നത് നിർത്തിയില്ല എന്നതായിരുന്നു.

അവസാന സന്ദേശം

അജ്ന (പ്രകാശഭരിതമായി, ശക്തമായ ശബ്ദത്തിൽ): എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളുമാണ്... എന്നാൽ എല്ലാറ്റിനേക്കാളും വലിയ അത്ഭുതം ഇതാണ്:
ജീവിതം കഠിനമാകുമ്പോഴും... ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുക. വേദനയിലും... ഈശോയെ സ്നേഹിക്കുക. അവസാനം വരെ... വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുക.
കൂട്ടുകാരി (ആഴത്തിൽ സ്പർശിക്കപ്പെട്ട്): അങ്ങനെയെങ്കിൽ... അവളുടെ ജീവിതം ഇപ്പോഴും പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.
വൈദികൻ: ഒരിക്കലും കെടുത്താനാവാത്ത ഒരു വെളിച്ചം.
അമ്മ: ആ വെളിച്ചത്തിന് നമ്മളിലും പ്രകാശിക്കാൻ കഴിയും.

അവസാന വരി (എല്ലാവരും ഒന്നിച്ച്). എല്ലാവരും: "നിങ്ങൾക്കും സാധിക്കും."

സമാപന പ്രാർത്ഥന
എല്ലാവരും: "ഈശോയേ, അജ്നയെപ്പോലെ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കാൻ ഞങ്ങളെയും സഹായിക്കണമേ. ആമേൻ."